

Ερώτηση ταινίας κινουμένων σχεδίων

Anne Marie Filho

Διδάσκω με κινηματογράφο

Ερώτηση ταινίας κινουμένων σχεδίων

by Anne Marie Filho

Η προβολή μιας ταινίας κινουμένων σχεδίων θα πρέπει να επιτρέπει στους μαθητές να συναντηθούν ένα έργο, να το αμφισβητήσουν, να διατυπώσουν μια κριτική κρίση, να εκφράσουν γνώμη, μια επιχειρηματολογημένη άποψη, να συζητήσουν, να συγκρίνουν, να βάλουν σε προοπτική, να οικοδομήσουμε δεσμούς με άλλα έργα, άλλες τέχνες, άλλα μέσα που έχουν καταλάβει το ίδιο αντικείμενο. Αυτή είναι η ευκαιρία να οι μαθητές να αποκτήσουν γνώσεις και να αναπτύξουν δεξιότητες την οποία μπορούν να δοκιμάσουν άλλες φορές.

Βροχή και Ψάρια © Risa Kimpara

Δύο συνηθισμένοι αλλά διαφορετικοί τρόποι του αμφισβητώντας

Όταν οι τάξεις καλούνται να μελετήσουν ένα αντικείμενο, όποιο κι αν είναι αυτό, που προσφέρεται από το φύση ή παράγονται από το τεχνητό της δημιουργίας όπως είναι, για παράδειγμα, α κείμενο ή μια ταινία, μπορούν να υιοθετηθούν δύο μέθοδοι ανάκρισης.

- Ένα σύνολο προσεκτικά οργανωμένων ερωτήσεων, συχνά κατά βαθμούς πολυπλοκότητας, υποβάλλεται στους μαθητές που ανταποκρίνονται σε αυτό.
- Η ανάκριση δεν σταματά εκ των προτέρων αλλά κατασκευάζεται σύμφωνα με στοχασμούς των μαθητών όταν ανακαλύπτουν το προς μελέτη αντικείμενο και αντιδρώ; η οργάνωση αυτών των στοχασμών και η ανάπτυξή τους θα επιτρέψει αναγκαστικά για την επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί για ανάλυση, για την κατανόηση του νοήματος, που παραμένουν πανομοιότυπα και στις δύο μορφές· το συμφέρον αυτού του δεύτερου προσέγγιση είναι να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για την προοδευτική απόκτηση μιας μεθόδου, αυτονομίας, συμπεριλαμβανομένης της σταδιακής ευαισθητοποίησης των ανθρώπων μαθητές για την ύπαρξη αναλλοίωτων στις παρατηρήσεις τους. Ενώ προσαρμόζονται στην ηλικία και το επίπεδό τους, εξαρτάται από τον δάσκαλο να καλέσουν τους μαθητές να προβληματιστούν σχετικά με τις στρατηγικές που εφαρμόζουν να αμφισβητούν, να αναλύουν, να κατανοούν, ώστε να μπορούν να τους επικρίνουν, αφομοιώσει, να μπορέσει να τα οικειοποιηθεί, να τα επαναχρησιμοποιήσει και να τα αναπτύξει.

Για να διευκρινίσουμε το θέμα, θα φανταστούμε τώρα ότι οι μαθητές είναι προσκλήθηκε να ανακαλύψει την ταινία της Risa Kimpara, "Rain and Fish".

Διατήρηση του στόχου του εκπαίδευση εικόνας

Η προβολή μιας ταινίας κινουμένων σχεδίων είναι πάντα η ευκαιρία να προσφέρεις μαθητές μια συνάντηση με τον α δουλειά, δημιουργική δουλειά καλλιτεχνική, σύμφωνα με την προσέγγιση του καλλιτεχνικά μαθήματα και αυτό ανεξάρτητα από τον επιδιωκόμενο στόχο.

Είναι σκόπιμο να υπενθυμίσουμε εδώ το διδακτική προσέγγιση καλλιτεχνική τέτοια ότι αυτή είναι επισημοποιούνται στα διάφορα δημοσιεύσεις διαθέσιμες στο Ιστοσελίδα Eduscol, στην ενότητα αφιερωμένο σε αυτές τις διδασκαλίες¹. Η έμφαση δίνεται στην ποιότητα αναμένεται από αυτές τις συναντήσεις με καλλιτεχνικά έργα. Η μελέτη των ταινιών κινουμένων σχεδίων μπορεί να αντλήσει χρήσιμη έμπνευση από προτάσεις που περιέχονται σε αυτές συνοδευτικά έγγραφα.

¹ <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

Ειδικότερα, "Μέσα στο χέρι, σε κοντινή απόσταση από λέξεις, σε κοντινή απόσταση από το μάτι: η συνάντηση με έργα πλαστικών τεχνών για ηλικίες 6 έως 9 ετών" και "Η συνάντηση με τα έργα στην εκπαίδευση του μαθητή από 9 έως 12 ετών: τολμήστε να εξερευνησετε, ρωτήστε, ερευνηστε, αμφισβητήστε... γίνετε εξερευνητής τέχνης".

Από την κινητοποίηση της προσωπικής εμπειρίας σε αυτή της γνώσης

Τα παιδιά συγκινούνται και κατανοούν την ταινία υπό το πρίσμα της εμπειρίας τους. Αν το έργο εδώ είναι τυπικά διαφορετικό από αυτά με το οποίο είναι εξοικειωμένοι οι μαθητές, αναφέρεται, βασικά, σε μια εμπειρία που μοιράζονται όλοι, αυτή της βροχής, της θορύβους, αυτός της ομπρέλας, μεγάλος ή μικρός με τον οποίο θέλουμε να διασκεδάσουμε, αυτός του σχολικού λεωφορείου ίσως. Εμπλέκει τη μνήμη, αγκιστρώνεται εύκολα στην προσωπική ιστορία και ενθαρρύνει το παιχνίδι των αντιληπτικών υποδηλώσεων.

Ανάλογα με το έργο, μπορούμε να προετοιμαστούμε για τη συνάντηση αναφερόμενοι, πριν από την προβολή, σε αυτό το θέμα της "βροχής". Ποιος αγαπά, ποιος δεν αγαπά οχι ? Για τι; Τι μνήμη(ες); Τι εικόνες; Θα είμαστε σε θέση να γράψουμε, να ζωγραφίσουμε, να σκηνοθετήσουμε τον εαυτό μας, να εξερευνήσουμε το λεξιλόγιο φαντάστηκε τη βροχή, πριν ανακαλύψει τι φαντάστηκε και είτε ο σκηνοθέτης.

Ίσως το έργο να έχει απήχηση και στην παιδική κουλτούρα. Μεγάλος αριθμός έργων, κατάλληλων για όλες τις ηλικίες, ασχολείται βροχή. Ανάλογα με την ηλικία τους, τους διάβαζαν βιβλία ή διάβαζαν οι ίδιοι στα οποία έρχονταν αντιμέτωποι οι χαρακτήρες η βροχή, κλασικά της παιδικής λογοτεχνίας όπως το άλμπουμ της Agnès Rosenstiehl, "Mimi Cracra, the rain, she love it!".

Θα θυμούνται τις παιδικές ρίμες στα γαλλικά, "It's raining, it's wet, it's a frog party.", "It's raining shepherd", στα αγγλικά, "Rain rain go away"... Θα είχαν την ευκαιρία να δουν τον Gene Kelly να τραγουδά στη βροχή; Τέλος πάντων, για πολλούς λόγους, προσωπικούς, πολιτιστικούς, κοινωνικούς..., οι μαθητές έχουν ήδη μέσα τους τα εφόδια για να κατανοήσουν την ταινία.

Ασυνείδητα ή όχι, οι μαθητές θα κινητοποιήσουν επίσης τη γνώση και την εμπειρία τους από την ίδια την κατασκευή του ιστορίες, που βασίζουν τις προσδοκίες τους και που τους επιτρέπουν να προβλέπουν τις περιπέτειες που έρχονται. Στην ταινία της Risa Kimpara, η Το ξετύλιγμα της ιστορίας είναι πρωτότυπο στη νηφαλιότητά του. Θα μπορούσε να ανατρέψει τις φιλοδοξίες των νέων μαθητών, εκείνων που μπορεί να έχουν θρέψει αυτές οι προηγούμενες εμπειρίες, θέτοντας τα θεμέλια μιας πρώιμης κουλτούρας της λογοτεχνίας και του κινηματογράφου. Αυτή η ταινία είναι αφηγηματική, με πολύ εκλεπτυσμένο αφηγηματικό νήμα, και στοχαστική. Θα μπορούσε να προκαλέσει σύγχυση.

Rue de Paris, βροχερός καιρός, Gustave Caillebotte, 1877, Ινστιτούτο Τέχνης του Σικάγο

Εξερεύνηση

Το να συναντάς το έργο σημαίνει επίσης να συναντάς τον συγγραφέα του, είναι να τοποθετείς το πλαίσιο δημιουργίας και διανομής του. Οι μαθητές θα πρέπει να εκπαιδευτούν ώστε να δίνουν προσοχή σε αυτές τις πληροφορίες. Το νόημα αυτής της ταύτισης θα επιβεβαιωθεί μόνο με την επανάληψη της, επεκτάθηκε για να συναντήσει και άλλα έργα, ζωγραφικά, μουσικά, λογοτεχνικά... Είναι σεμνό ζήτημα να τους διδάξουμε σεβασμό για έναν συγγραφέα, για το έργο του και της ομάδας του. Πέρα από αυτό, θα είναι σε θέση να οικοδομήσουν τη μάθηση για τους πολιτισμούς βήμα προς βήμα. Τα έργα του οποίου φέρουν τα σημάδια των εποχών, ανακαλύψτε με τον καιρό τα "σχολεία" όπως λέγεται εδώ και καιρό για άλλες τέχνες, ομαδοποιώντας, κατά περίπτωση, καλλιτέχνες σε σχολεία ανάλογα με τη χώρα καταγωγής τους, ανάλογα με τον αιώνα τους, σύμφωνα με καλλιτεχνικό κίνημα στο οποίο ανήκουν.

Οι ταινίες κινουμένων σχεδίων που προσφέρονται στην πλατφόρμα είναι εμποτισμένες με την κουλτούρα των δημιουργών τους, αλλά είναι επίσης ευρέως ανοιχτές σε άλλες επιρροές και η σύνθεση των ίδιων των ομάδων παραγωγής είναι συχνά πολυπολιτισμική. Θα παρατηρήσουμε ότι οι περισσότερες ταινίες έχουν τίτλους στα αγγλικά, ότι ανάλογα με την ηλικία και τον κύκλο τους, οι μαθητές θα μάθουν να μεταφράζουν. Χωρίς να μπαίνουμε σε διαμάχη εδώ, αυτή η χρήση των αγγλικών για ταινίες που παράγονται σε χώρες όπου δεν είναι η γλώσσα αξιωματούχος υπογραμμίζει την απεύθυνση σε ένα διεθνές κοινό του οποίου η κουλτούρα θα επηρεάσει επίσης τη δεξίωση. Ανάλογα με το έργο της χρονιάς, θα μπορούμε να κρατήσουμε ίχνη αυτής της εργασίας αναγνώρισης στο "πλαίσιο" των έργων.

Στην περίπτωση της ταινίας "Rain and Fish", οι πληροφορίες που προσφέρονται στην ίδια την ταινία είναι συστηματικά γραμμένες στο δύο σενάρια: ιαπωνικό αλφάβητο και μετά λατινικό αλφάβητο. Έτσι, οι πληροφορίες στα ιαπωνικά μεταφράζονται στα αγγλικά.

Τίτλος	Βροχή και Ψάρια	Ο τίτλος εμφανίζεται μετά από 43 δευτερόλεπτα, στα Ιαπωνικά και στα Αγγλικά. Τα αγγλικά ονόματα τίτλων δεν ξεκινούν με κεφαλαίο γράμμα όπως απαιτείται από τη σύμβαση. Οι ιαπωνικοί χαρακτήρες σημαίνουν "χρυσόψαρο" και όχι όχι "βροχή και ψάρι". Δεν μοιάζουν μικρές βάρκες που ξεχωρίζουν στον ομιχλώδη ορίζοντα. ☹ = κόκκινο. ☹ = ψάρι.
Συγγραφέας	Ρίσα Κιμπάρα	Ιάπωνας σκηνοθέτης
Ομάδα και κατανομή λειτουργιών		Αυτές οι πληροφορίες εμφανίζονται στο τέλος της ταινίας.
Σενάριο, σχέδιο, μοντάζ και κινούμενα σχέδια	Ρίσα Κιμπάρα	4.22
Βοηθός κινουμένων σχεδίων	Γιουσούκε Καζούτα	4.22
Μουσική	Γιουσάκου Μασούντα	4.28
Ηχητικά εφέ	Takuji Oe	4.28
Μίκτης ήχου	Yoshito Morita	4.28
Παραγωγή	Πανεπιστήμιο Τεχνών του Τόκιο	4.28
Σκηνοθεσία από	Ρίσα Κιμπάρα	4.34
Παραγωγή	Πανεπιστήμιο Τεχνών του Τόκιο	4.34
Τόπος παραγωγής	Πανεπιστήμιο Τεχνών του Τόκιο	Εμφανίζεται στην οθόνη από την αρχή.
Χώρα παραγωγής	Ιαπωνία	Δημιουργήθηκε από το Πανεπιστήμιο Τεχνών του Τόκιο
Ημερομηνία ολοκλήρωσης	2010	Ημερομηνία στο κάτω μέρος της μαύρης οθόνης, τελευταία εικόνα.

Μπορεί να παρέχονται και άλλες πληροφορίες.

Διάρκεια ταινίας	4,47 δευτερόλεπτα
Τεχνικό	ταινία 2D
Πρόσθετες πληροφορίες για την παραγωγή	Ταινία σε σκηνοθεσία Risa Kimpara1 στο πλαίσιο του 1ου έτους της στο Πανεπιστήμιο Τεχνών του Τόκιο.

Το να ληφθούν υπόψη όλα αυτά τα στοιχεία εξαρτάται από το έργο που εκτελείται στην τάξη και το επίπεδο των μαθητών. Ωστόσο, φαίνεται απαραίτητο οι μαθητές να συνηθίσουν μεθοδικά να ονομάζουν τουλάχιστον τον συγγραφέα, χωρίς να αγνοούν ότι η δημιουργία μιας ταινίας περιλαμβάνει μια ομάδα και να προσδιορίσει το έτος και τον τόπο παραγωγής.

Εάν ο δάσκαλος σκοπεύει να κάνει μια ταινία κινουμένων σχεδίων με την τάξη του, μπορεί ήδη να παρατηρήσει εδώ με τους μαθητές του το διαφορετικό λειτουργίες που εκτελούνται από τα μέλη μιας ομάδας, τόσοι πολλοί ρόλοι που μπορούν στη συνέχεια να κατανεμηθούν.

Η διαφορά μεταξύ της μορφής αυτής της ταινίας και εκείνης των ιαπωνικών παραγωγών που έχουν δει μπορεί να φαίνεται στους ηλικιωμένους. Είμαστε εδώ πιο κοντά στο ιδρυτικό έργο του Κινέζου Te Wei (1915-2010) και των κινουμένων σχεδίων του ή στη μοναδικότητα του Isao Takahata στο The Tale of Princess Kaguya (2013). Στοιχεία της ιαπωνικής κουλτούρας είναι εμφανή στις επιλογές του σκηνοθέτη.

Η αφήγηση. Pitch, περίληψη, σύνοψη

Είναι ενδιαφέρον να προσκαλέσετε τους μαθητές να εργαστούν, προφορικά ή/και γραπτά, σε μια παρουσίαση της προτεινόμενης ιστορίας.

Μπορεί να προτιμήσουμε τον όρο "αγκίστρι" από αυτόν του "pitch" που δανείστηκε από το εμπόριο (πώληση πωλήσεων, εμπορικό επιχείρημα) και σήμερα χρησιμοποιείται συνήθως για να προκαλέσει μια παρουσίαση σε μία ή δύο προτάσεις, που πρέπει να προκαλούν ενδιαφέρον, συνήθως χωρίς να αποκαλύπτεται η κατάληξη. Σε γενικές γραμμές, αυτή η παρουσίαση, αυτό το "αγκίστρι":

- . περιγράφει την αρχική κατάσταση
- . καθορίστε τους χαρακτήρες
- . αναφέρει το πρώτο γεγονός που ξεκινά την ιστορία και το οποίο μπορεί να αλλάξει τη ζωή του ή των χαρακτήρων ανοίγοντας τους το πεδίο των δυνατοτήτων, δημιουργώντας μια λίγο πολύ ισχυρή αγωνία.

Η ταινία "Rain and Fish" ήταν το θέμα πολλών από αυτές τις σύντομες παρουσιάσεις.

Ακολουθούν τρεις, παρμένες από ιστότοπους που παραθέτουν το έργο, στις οποίες επισυνάπτεται ένα τέταρτο βήμα που προτείνεται σε έναν αγγλόφωνο ιστότοπο:

"Μια βροχερή μέρα, ένα μικρό αγόρι περιμένει το λεωφορείο και αφήνει τη φαντασία του ελεύθερη. Εικόνες έρχονται στο μυαλό του."
Πλατφόρμα Films pour enfants

"Κατά τη διάρκεια μιας νεροποντής, ένα μικρό αγόρι περιμένει το λεωφορείο κρυμμένο κάτω από την ομπρέλα του και φεύγει με τις σκέψεις του".
cinemarepublic.org

"Μια βροχερή μέρα, ένα αγόρι περιμένει σε μια στάση λεωφορείου. Σταγόνες νερού χτυπούν και κάνουν κύματα σε μια λακούβα. Ξαφνικά, μια αρχή. Ένα χρυσόψαρο στη λίμνη..."
3dvf.com

"Μια βροχερή μέρα ένα αγόρι περίμενε σκυθρωπό σε μια στάση λεωφορείου. Πηδάλια, σταγόνες βροχής χοροπηδούν και κάνουν κύματα σε μια λακούβα. Παρακολουθώντας το, είδε κάτι [άλμα]. Όταν το αγόρι κοίταξε μέσα στη λακούβα, υπήρχε ένα κόκκινο ψάρι που κολυπούσε. Είναι μια ιστορία ενός κόκκινου ψαριού που είδε ένα αγόρι μια βροχερή μέρα."
Letterboxd, το κοινωνικό δίκτυο για τους λάτρεις του κινηματογράφου

Η σύνθεση αυτού του γάντζου και η επιλογή που συνεπάγεται είναι απαιτητική και επιτρέπει διαμορφωτικό προβληματισμό από την πλευρά των μαθητών. Στα παραδείγματα που παρουσιάζονται παραπάνω, η βροχή αναφέρεται στις πρώτες λέξεις. Είναι αυτή που είναι η κινητήρια δύναμη πίσω η δράση, που διπλασιάζεται σε ένταση, που δημιουργεί λακούβες, καθρέφτες για το παιδί. Όταν σταματάει, σταματάει και η ταινία.

Μπορούμε επίσης να εργαστούμε σε ακόμα πιο σύντομες φόρμες, μια ονομαστική φράση ή ένα σύνθημα που συνοδεύει τον τίτλο.

Το να γράψετε το "pitch" μπορεί να είναι μια πρώτη ή μια νέα ευκαιρία για να αμφισβητήσετε τον επιλεγμένο τίτλο. Οι μαθητές θα παρατηρήσουν τη διαφορά μεταξύ του ιαπωνικού τίτλου που σημαίνει "χρυσόψαρο" και του αγγλικού τίτλου που μεταφράζεται "βροχή και ψάρι". Γιατί αυτή η διαφορά, υποτίθεται από τον σκηνοθέτη; Ποιο είναι το συμφέρον του πρώτου, του δεύτερου; Τι άλλο τίτλο θα φαντάζονταν οι μαθητές; Με τον τρόπο του Λα Φοντέν, "Το παιδί, η βροχή και το ψάρι", που παραπέμπει περισσότερο στην ιστορία, χωρίς ρητή ηθική εδώ; Η, πολύ διαφορετικά, "The Wait", "Reverie in the Rain" που μεταφράζει την κατάσταση του παιδιού, του νοοτροπία. Οι μαθητές μπορούν να βρουν πολλές απαντήσεις.

Η τάξη θα μπορεί επίσης να συγκρίνει τον τίτλο της ταινίας με τίτλους που δίνουν άλλοι δημιουργοί, ποιητές, ζωγράφοι, μουσικοί... έργα που αφιέρωσαν στη βροχή, όπως αυτά που αναφέρονται στο τέλος αυτού του εγγράφου.

Η περίληψη είναι μεγαλύτερη και αφηγείται ολόκληρη την ιστορία. Ο όρος "σύνοψη", που περιλαμβάνεται στο λεξικό του κινηματογράφου, μπορεί να θεωρηθεί ως συνώνυμο και να παρουσιαστεί ως τέτοιο σε μαθητές ηλικίας 9 έως 12 ετών. Η περίληψη του "Rain and Fish" θα παρουσιάσει κάποιες εύκολα ξεπερασμένες δυσκολίες, αφενός λόγω της συνυφής της αφηρημάδας με την πραγματική εμπειρία, αφετέρου οφείλεται στην πληθώρα των ερμηνειών σχετικά με τους χαρακτήρες και τους δεσμούς που τους ενώνουν. Ρωτάει η περίληψη οι μαθητές να εντοπίσουν τον τόπο, τους χαρακτήρες, τους δεσμούς που τους ενώνουν, τη δράση με την οποία εμπλέκονται.

Ο χώρος, η διακόσμηση

Η ταινία δεν δείχνει συγκεκριμένο σκηνικό. Σπάνιες ενδείξεις υποστηρίζουν υποθέσεις:

Οπτικές ενδείξεις:

- . Ένα λευκό φράγμα (σε 0,23)
- . Η επιμήκης πινακίδα (0,48) που καταλαβαίνουμε δείχνει στάση λεωφορείου
- . Λεωφορείο ή πούλμαν
- . Σκιαγραφημένα δέντρα και κτίρια (από 3.29)

Ηχητικές ενδείξεις:

- . Ο ήχος από τα αυτοκίνητα που οδηγούν
- . Ο ήχος του λεωφορείου και οι πνευματικές πόρτες του.

Ανάλογα με την προσωπική τους εμπειρία, οι μαθητές θα αναγνωρίσουν αδιάφορα μια πόλη, ένα χωριό, έναν οικισμό, έναν δρόμο. εκστρατεία, αλλά δύσκολα θα μπορέσουν να προχωρήσουν περισσότερο και να επιβεβαιώσουν τις υποθέσεις τους. Η δράση θα μπορούσε να λάβει χώρα σε μέρη, σε διάφορες χώρες.

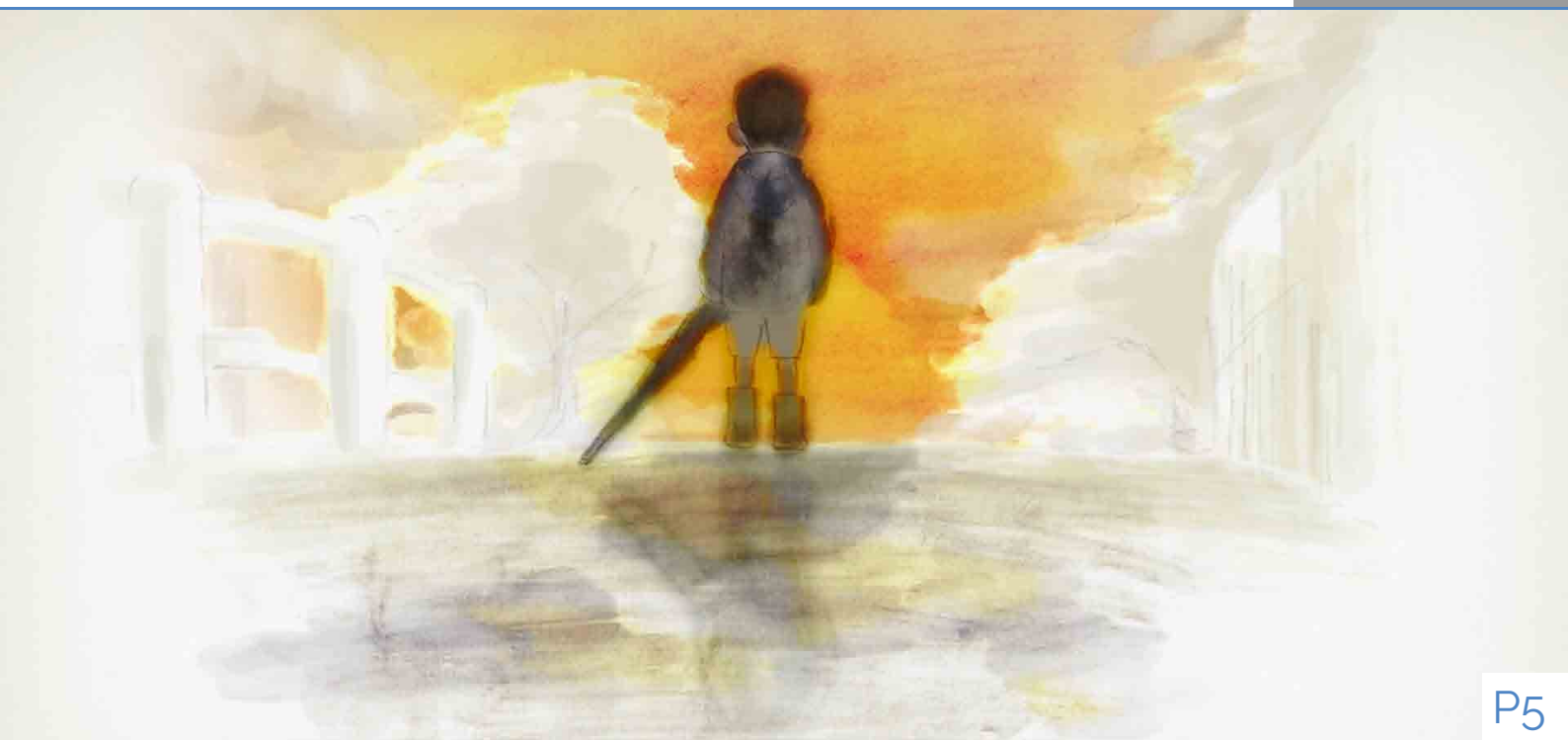
Η βροχή και μετά η λάμψη που προκαλείται από την επιστροφή του ήλιου κρύβουν ή κατακλύζουν τα στοιχεία του ντεκόρ. Η προσοχή είναι έτσι επικεντρώθηκε στο παιδί, την ομπρέλα, το λεωφορείο, μερικά βασικά στοιχεία για την ιστορία και, πάνω από όλα, στη βροχή και μετά στον ήλιο που είναι ουσιαστικοί ηθοποιοί και που τρέφουν τα συναισθήματα του παιδιού.

Κατά την πρώτη συνάντηση μεταξύ Satsuki, Mei και Totoro στην ταινία "My Neighbor Totoro" (Hayao Miyazaki, 1988), η κουρτίνα βροχής κρύβει επίσης το γκριζό ντεκόρ κατακερματίζοντάς το. Θυμήθηκε ο σκηνοθέτης αυτό το επεισόδιο της ταινίας;

Η βροχή και το φως έχουν διαλυτικές ιδιότητες. Η διάλυση των στοιχείων της διακόσμησης ενισχύει τα επιλεγμένα χρώματα. Τα ακριβή σχήματα εξαφανίζονται και το παιδί εξελίσσεται σε ένα πανταχού παρόν γκρι χρώμα και μετά στη διαύγεια του πορτοκαλοκίτρινου. Λίγες αποχρώσεις μετά βίας διακρίνουν τις μπότες του μικρού αγοριού, τα ελαφρώς μπλε ρούχα του, σαν παραλλαγές του γκρι.

Ο κόσμος της βροχής είναι τόσο μονόχρωμος όσο τα πλυσίματα του Te Wei. Το κόκκινο ψάρι, χρυσό ψάρι, φέρνει το χρυσό χρώμα το οποίο τότε φτάνει σε ολόκληρο τον ουρανό, τη στιγμή που τελικά φτάνει ο αναμενόμενος ενήλικας. Τα χρώματα της διακόσμησης συμπίπτουν με τα συναισθήματα, τα συναισθήματα του παιδιού, τα σημαίνουν τόσο όσο είναι η αιτία.

Βροχή και Ψάρια © Risa Kimpara

Οι χαρακτήρες

Σε αυτό το ντεκόρ των εντυπώσεων, ο κύριος χαρακτήρας είναι αναγνωρίσιμος. Είναι παιδί. Το μικρό του μέγεθος υποδηλώνεται από:

- . Αναλογίες παιδιού/ομπρέλας
- . Αναλογίες πινακίδων στάσης παιδιού/λεωφορείου
- . Οι αναλογίες παιδιού/ενήλικου, στην όψη του από ψηλά στο τελευταίο μέρος, (εικόνα που τον δείχνει δίπλα στον ενήλικα).

Μάλλον πρόκειται για αγοράκι, αν το ερμηνεύσουμε με αυτή την έννοια:

- . Τα ρούχα του, τα οποία είναι παιδικά και φοριούνται πιο συχνά από αγόρι, αλλά η τάξη μπορεί να έχει θέλουν να το συζητήσουν

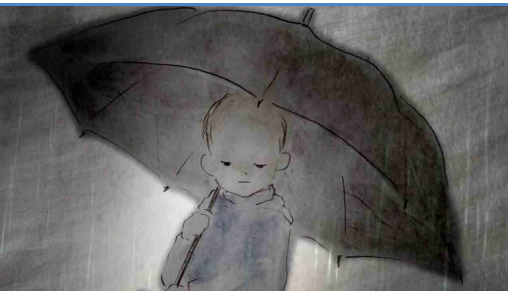
- . Το κοντό του χτένισμα, αλλά οι μαθητές θα μπορούν να το συζητήσουν και αυτό.

Οι συντάκτες των γηπέδων που αναφέρονται παραπάνω αναγνωρίζουν ομόφωνα ένα μικρό αγόρι.

Το σχέδιο παρέχει επίσης ενδείξεις για την ψυχική κατάσταση του παιδιού.

- . Το πρόσωπό του: τα μάτια, το στόμα είναι εκφραστικά.

Το στόμα είναι τραβηγμένο, "τσακισμένο" με μια γραμμή που μπορεί να εκφράσει λύπη, κατήφεια, χαρά, έκπληξη.

Το παιδί πηγαίνει από τη λύπη στην ευχαρίστηση να ανακαλύψει τη γάτα και μετά στο να αναρωτηθεί ονειροπόληση πριν βρει με χαρά τον αναμενόμενο ενήλικα. Όλα αυτά τα συναισθήματα σημειώνονται σε μία γραμμή. Ο τρόπος που σέρνει την ομπρέλα του τονίζει την εντύπωση της θλίψης.

Γύρω από το παιδί, οι άλλοι χαρακτήρες είναι ανακριβείς.

- . Ζώα, αληθινά σαν τη σκουρόχρωμη γάτα που νιαουρίζει και φεύγει από το νερό. πραγματικό και εξωπραγματικό ταυτόχρονα, σαν αυτά τα χρυσόψαρα που πολλαπλασιάζονται σε όλη την ονειροπόληση και που πετούν.

- . Μια γυναικεία φιγούρα, σαν τη μεταμόρφωση ενός από αυτά τα ψάρια, που ποζάρει ένα φιλί στο βλέφαρο του παιδιού.

- . Μια ανδρική φιγούρα, που επεμβαίνει στο τέλος, χαϊδεύει το μαλλιά του παιδιού, πριν ξαναρχίσει το ταξίδι του μαζί του.

Οι μεγάλοι, στις παιδικές ονειροπολήσεις όπως και στην πραγματικότητα, είναι τρυφεροί και προστάτες. Η παρουσία τους συνδέεται με ευχαρίστηση και ευτυχία. Οι μαθητές θα διατυπώσει υποθέσεις. Αναμφίβολα θα θέλουν να αναγνωρίσουν στον άνθρωπο το πατέρα που περιμένει το παιδί και θα πρέπει να δικαιολογήσει αυτή την ερμηνεία. Θα κρίνουν και αυτοί ότι η ονειρεμένη γυναίκα είναι μια εικόνα της μητέρας για την οποία σκέφτεται το παιδί; Μια μάνα απύουσα στην πραγματικότητα αλλά παρούσα στη φαντασία του μικρού αγοριού.

Η γυναικεία φιγούρα μοιάζει γεννημένη από τη μεταμόρφωση του χρυσόψαρου, του ψαριού d' or όπως λέμε στα αγγλικά, "goldfish". Αυτή, της οποίας τα χρυσά μαλλιά ξεδιπλώνεται σαν τα καλυμμένα πτερύγια του ψαριού, εξαφανίζεται γρήγορα.

Η μεταμόρφωση των ζώων σε ανθρώπους και αντίστροφα είναι ένα παγκόσμιο θέμα και εμφανίζεται σε πολλούς θρύλους, στην Ιαπωνία όπως και σε άλλες χώρες.

Αναγνώστης του Ovid και ανοιχτός στη δυτική κουλτούρα, ο Hayao Miyazaki το εκμεταλλεύτηκε αυτό φαντασία συνθέτοντας το "Ponyo on the cliff" (2008), την ιστορία του α χρυσόψαρο κοριτσάκι, όχι χωρίς να εμπνέεται, από μακριά, από τον Άντερσεν.

Η δράση

Βρέχει. Ένα παιδί, σέρνοντας μια ομπρέλα πίσω του, περπατά προς μια στάση λεωφορείου.

Από το 0,15 έως το 0,39 το παιδί διασχίζει το χωράφι από αριστερά προς τα δεξιά, δείχνει λυπημένο, σέρνοντας μια ομπρέλα. Η κίνηση υπογραμμίζεται από η εναλλαγή των πλάνων, που δείχνει το παιδί σε κοντινό πλάνο και στη συνέχεια σε μεσαία λήψη. Κάθε αλλαγή σχεδίου μας επιτρέπει την αντικατάσταση. Μετακινήστε το παιδί στα αριστερά της εικόνας και επαναλάβετε αυτή την κίνηση από αριστερά προς τα δεξιά.

Η βολή 0,30/0,31 υπερσχύει των δύο βολών.

Σε αρκετές περιπτώσεις, η ταινία θα υπερβάλει δύο εικόνες, υποδηλώνοντας τις μεταβάσεις με μεγάλη ρευστότητα.

Από το 0,31 έως το 0,39, το παιδί διασχίζει το χωράφι και εξαφανίζεται, αφήνει το πλαίσιο στα δεξιά, αφήνοντας κενό χώρο για να εμφανιστούν και στη συνέχεια οι χαρακτήρες του τίτλου εξαφανίζονται.

Στο 0,47 και μέχρι το 0,54, η ταινία δείχνει το παιδί να στέκεται στη στάση του λεωφορείου.

Το παιδί στέκεται στη στάση του λεωφορείου. Έρχεται ένα λεωφορείο, σταματά και φεύγει.

Από το 0,55 έως το 1,07, το λεωφορείο μπαίνει στον αγωνιστικό χώρο από τα αριστερά, περνάει και σταματά, πριν βγεί από το πλαίσιο προς τα δεξιά.

Το soundtrack παρέχει πληροφορίες σχετικά με το άνοιγμα των πνευματικών θυρών μετά κλείστε χωρίς να τα δούμε στην εικόνα.

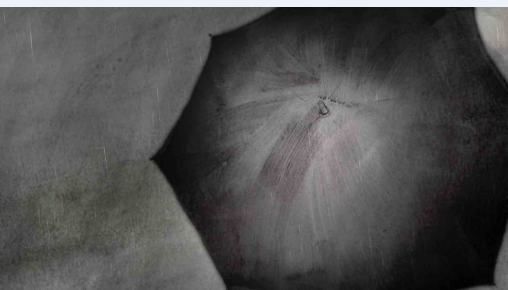

Το παιδί δεν μπήκε στο λεωφορείο. Έμεινε, περιμένει κάτω από το επίμονη βροχή.

Στο 1.08, το λεωφορείο που εξαφανίζεται αποκαλύπτει το παιδί, που στέκεται ακόμα στη στάση του λεωφορείου. Εμείς μπορεί να πιστεύει ότι θα έμπαινε στο λεωφορείο και θα εκπλαγεί βλέποντάς τον.

Η νεροποντή αυξάνεται. Το παιδί ανοίγει την ομπρέλα του που αντηχεί.

Από τις 1.09 έως τις 1.16, το παιδί είναι απασχολημένο με το άνοιγμα της ομπρέλας του. Στο 1.17, η ομπρέλα καλύπτει σχεδόν ολόκληρο το χωράφι και μετά φαίνεται το παιδί μέσα κοντινό πλάνο (1.18) και μεσαία λήψη (1.19), οι δύο εικόνες βρίσκονται σε υπέρθεση σε 1.19.

Μια γάτα τον ενώνει και καταφεύγει κοντά του κάτω από την ομπρέλα.

Το παιδί περιμένει και μερικά δευτερόλεπτα αφιερώνονται για να του δείξουν έτσι, ανυπόμονα χολή, αδρανής. Του έρχεται τότε η ιδέα (1.31, επάλληλες εικόνες) να παίξει με τα δικά του ομπρέλα (1,31 έως 1,42). Ενώ η λήψη είναι ακόμα από κοντά, το παιδί φαίνεται λίγο βαθμιαία βυθίζοντας ελαφρά, σαν η θέα του να κέρδιζε ύψος, σε ένα στιγμιότυπο που είναι τόσο πίσω όσο και κάθετο. Από 1,42 έως 2,05, η προσοχή του παιδιού απορροφάται από το νιαούρισμα μιας γάτας που παραμένει εκτός οθόνης. Το παιδί είναι τώρα στο κέντρο της εικόνας και, στο 2.00, μια νέα κάθετη κίνηση σας επιτρέπει να ανακαλύψετε τη γάτα.

2.05 αποκαλύπτει το παιδί στη στάση του λεωφορείου, όπως είδαμε πριν (βλ. 1.19) αλλά κάτω από την ομπρέλα του, η γάτα κατέφυγε. Το παιδί δεν είναι πια μόνο του.

Το παιδί και η γάτα παρατηρούν την αντανάκλασή τους σε μια λακούβα. Το παιδί ανακαλύπτει ένα χρυσόψαρο που είναι αρχίζει να πετά γύρω του, συνοδευόμενος από ένα σμήνος από άλλα ψάρια που στροβιλίζονται. Εμφανίζεται μια γυναικεία φιγούρα γελάει, βάζει ένα φιλί στο πρόσωπο του παιδιού πριν εξαφανιστεί.

Η παρακάτω εικόνα (2.20/2.11) εκπλήσσει. Μοιάζει με χαμηλή γωνία, αλλά είναι η αντανάκλαση που εξηγεί αυτό το αποτέλεσμα. Οι χαρακτήρες χωρίζονται στην αντανάκλαση μιας λακούβας (2.12-2.20), στη συνέχεια συνυπάρχουν δύο κόσμοι και, στο νερό, ένα σύμπαν θα ξεδιπλωθεί ασυνήθως.

Το χρυσόψαρο εμφανίζεται στο 2,25 σαν να γεννήθηκε από τη σταγόνα νερού που καταλαμβάνει την εικόνα από το 2,21 έως το 2,25. Φαίνεται να πεθαίνει στο 2,38 και αναγεννιέται από τα δύο χέρια που το παίρνουν, προφυλάξτε το και αφήστε το να ξεφύγει όπως κάνει κανείς με ένα πουλί (2,39-2,45). Αυτά τα δύο χέρια δεν φαίνονται να είναι εκείνα του παιδιού που γίνεται ο έκπληκτος θεατής της πτήσης των ψαριών, τότε όλων των ψάρια γύρω του. Η εικόνα τον τοποθετεί στο κέντρο, σε κοντινό πλάνο, σε κοντινό πλάνο, σε μεσαίο πλάνο επίσης για να ανακαλύψει το μπαλέτο των πολυάριθμων ψαριών γύρω του (2,55-3,03, υπέρθεση). Στο 3.10, το κοντινό πλάνο μας επιτρέπει να αποτυπώσουμε το φιλί που δίνει η γυναίκα με ανοιχτόχρωμες τρίχες πόζες στο βλέφαρό του, πριν εξαφανιστεί (3.13, αρκετές εικόνες που τοποθετούνται πάνω για να υποδηλώνουν την ταχύτητα του κίνησης). Το παιδί μένει μόνο του και μετά εξαφανίζεται.

Το άδειο πεδίο, που σκουπίζεται με ολόενα και πιο κίτρινα και ροζ χρώματα, διασχίζεται από ένα χρυσόψαρο από κάτω προς τα πάνω και από δεξιά αριστερά (3,20). Το ψάρι εξαφανίζεται στο βάθος του αγρού (3.21).

Ο ήλιος επέστρεψε. Τα ψάρια έχουν εξαφανιστεί αλλά ο ουρανός, πάλι ηλιόλουστος, είναι το χρώμα τους. Η γάτα φεύγει. Ένας ενήλικας, πιθανότατα έξω από το λεωφορείο, είναι τώρα μαζί με το παιδί. Της χαϊδεύει τρυφερά το κεφάλι. Ο ενήλικας και το παιδί φεύγουν μαζί.

Ένας ουρανός επιχρυσωμένος από τον ήλιο γεμίζει ολόκληρο το χωράφι από 3.22 έως 3.28. Τα πορτοκαλί σχήματα στον ουρανό θυμίζουν το σχήμα του ψαριού κόκκινο, η στρογγυλότητα του σώματός του, η μακρόστενη τριγωνικότητα της ουράς του. Οι σιλουέτες του παιδιού και της γάτας, με τις πλάτες τους στραμμένες προς τον ουρανό και στο ντεκόρ επανεμφανίζονται, διπλασιάζονται στην αντανάκλασή τους στο έδαφος, ενώ το βλέμμα που τοποθετείται πάνω τους υποχωρεί, σαν να βρίσκεται κάτω από το εφέ από πίσω βολή. Η κλειστή ομπρέλα επιβεβαιώνει ότι η βροχή έχει σταματήσει. Η γάτα αφήνει το παιδί (3.36). Στο 3.55, οι εικόνες είναι υπερτίθεται και το παιδί φαίνεται από ψηλά, το κεφάλι του κάτω στο κέντρο και το πρόσωπό του όπως φαίνεται αντανάκλαται στη λακούβα που το παιδί, ακόμα γοητευμένο, συνεχίζει να παρακολουθεί. Μια σκιά πίσω του εμφανίζεται στην αντανάκλαση (4.05). Το παιδί τα διευρύνει μάτια. Γυρίζει και αντικρίζει την άφιξη (4.08) του οποίου το βλέμμα υιοθετεί η ταινία και που παραμένει εκτός οθόνης. Το παιδί φαίνεται έτσι μέσα καταδύσεις, έκπληκτοι, χωρίς να χαμογελούν. Ένα χέρι, μεγάλο και φαρδύ, μπαίνει στο πλαίσιο από την κορυφή του πλαισίου και στηρίζεται στο κεφάλι του (4.12) που καλύπτει. Το παιδί κλείνει τα μάτια του και τα ανοίγει ξανά, χαμογελώντας τώρα (4.14), ακόμα και κοκκινίζοντας όλο και περισσότερο περισσότερα (4.15). Το χαρούμενο πρόσωπό του βρίσκεται πάνω στο λεωφορείο (4.16) που φεύγει από το πλαίσιο βγαίνοντας μέσα από το πλαίσιο στα δεξιά και το οποίο, κάνοντας αυτό, αποκαλύπτει το παιδί και τον ενήλικα που τώρα κρατούν την ομπρέλα. Ο ενήλικας απλώνει το χέρι του στο παιδί (4.18) και οι δύο σιλουέτες που μπερδεμένοι στο προφίλ (4.20) μετακινηθείτε προς τα αριστερά τώρα και ξεθωριάστε. Το πεδίο είναι κενό (4.20/4.22) μέχρι εμφανίζονται οι πιστώσεις. Ο ενήλικας και το παιδί εμφανίζονται ξανά στο κέντρο, πίσω από τα ονόματα των μελών της ομάδας. Οι πλάτες τους είναι και φαίνεται να κατευθύνεται προς τα βάθη του γηπέδου.

Εκτός κάμερας είναι ο χώρος της ιστορίας που δεν εμφανίζεται στο κάδρο. Το πεδίο είναι ο ορατός χώρος μέσα στο πλαίσιο. Ο συγγραφέας χρησιμοποιεί το εκτός κάμερας για να κρύψει από τον θεατή για μια στιγμή αυτό που βλέπει το παιδί: τη γάτα, τον ενήλικα.

Επεκτάσεις:

Με βάση τις ενδείξεις που βρέθηκαν στην ταινία, οι μαθητές μπορεί να κληθούν να φανταστούν τι συνέβη πριν, να δώσουν ένα μικρό όνομα στο παιδί, να εφεύρει την ιστορία του, αυτή που το οδηγεί να βιώσει τις στιγμές που αφηγείται η ταινία.

Το θέμα

Ο ορισμός του θέματος μπορεί να προκαλέσει συζήτηση στην τάξη εδώ.

Το θέμα της αναμονής φαίνεται να βρίσκεται στο επίκεντρο της αφήγησης εδώ. Ωστόσο, μπορεί να έχει ενδιαφέρον να το χαρακτηρίσουμε: αδρανές, μοναχικό...

Το θέμα της βροχής είναι επίσης σημαντικό. Ο τίτλος, που περιέχει τη λέξη "βροχή" στα αγγλικά, το επιβεβαιώνει.

Αντιμετωπίζεται επίσης το θέμα της παιδικής ηλικίας: η ικανότητα να ονειρεύεσαι, να φαντάζεσαι, να αφήνεις την πραγματικότητα για τον προβληματισμό της, να αναπτύξετε γύρω σας ένα σύμπαν που ανακαλύψατε στον εαυτό σας ή/και σε θρύλους, ιστορίες... αλλά και τη σχέση με τους ενήλικες με αυτές οι γυναικείες και αντρικές φιγούρες. Η πατρική φιγούρα είναι αναγνωρίσιμη, η μητρική φιγούρα ονειρεύεται. Θα ήταν η μητέρα απών, άρρωστος όπως στο My Neighbor Totoro του Miyasaki όπου τα δύο κοριτσάκια, η Satsuki και η Mei, μένουν μόνο με τον πατέρα τους;

Koinobori στην Ιαπωνία, Dmitri Popov

Hiroshige, 1895. Μουσείο Μπρούκλιν

Το σχέδιο του ιπτάμενου ψαριού

Τα ιπτάμενα ψάρια παίζουν σημαντικό ρόλο στην ιαπωνική κουλτούρα. Είναι που αντιπροσωπεύονται στο Koï Nobori, κυριολεκτικά "σερπαντίνες κυπρίνου", που είναι ανεμοκάλτσες σε σχήμα κοί κυπρίνου, φτιαγμένες για το "Tango no sekku", "Το πάρτι των αγοριών (sekku). Ο ζωηρός κυπρίνος κολυμπά ανάντη με ένα θάρρος που τους χάρισε αυτό το αφιέρωμα. Αυτό το μοτίβο "ιπτάμενο ψάρι", του οποίου ο τίτλος Γιαπωνέζικα, "χρυσόψαρο", υπογραμμίζει τη σημασία, βάζει την αφηρημάδα στην καρδιά της ταινίας, η εσωτερική ζωή του μικρού αγοριού, αποκαλύφθηκε για μια στιγμή από την εμφάνιση του ψαριού.

To soundtrack

Το soundtrack της ταινίας στερείται παντελώς διαλόγου. Αποφασιστικό, κάνει κάτι περισσότερο από υποστήριξη, ενισχύει το οπτική αντίληψη, την προσανατολίζει. Υπογραμμίζει τη σύνθεση, την κίνηση, ορίζει τις στιγμές, υποστηρίζει, υποστηρίζει το νόημα, βοηθά στην κατανόηση. Μπορεί να μειώσει την πολυσημία των εικόνων.

Ακούστε χωρίς να βλέπετε

Εάν το έργο είναι να επιστήσει την προσοχή των μαθητών στη σημασία αυτού του soundtrack, μπορείτε να τους προτείνετε να το ακούσουν πριν δει την ταινία, η ίδια, και στη συνέχεια αφήσει τους μαθητές να διατυπώσουν υποθέσεις με βάση αυτή την ακρόαση. Το soundtrack του Rain and Fish αποτελείται από τρία μέρη που είναι προφανή στο αυτί.

. Στο πρώτο ακούμε ότι βρέχει, κάποιος περπατάει, τα αυτοκίνητα οδηγούν, ένα "αυτοκίνητο" σταματάει και ξαναρχίζει, αλλά Τα παιδιά μπορεί να αναγνωρίσουν τον ήχο της πνευματικής πόρτας ενός λεωφορείου, ένα κουδούνι που προηγείται ενός νιαουρίσματος. Θα τους επιτρέψει επίσης η προσωπική τους εμπειρία να είναι προσεκτικοί στο σφυροκόπημα της βροχής σε μια ομπρέλα;

. Στο δεύτερο, η μουσική, όπως αυτή ενός ξυλόφωνου, καλύπτει το ηχητικό πεδίο, που στίκεται από τον ήχο της βροχής. Στην αρχή είναι αργός, μετά πολύ γρήγορος, μετά αλλάζει ξανά.

. Τέλος, στο τρίτο, η βροχή δεν ακούγεται πια. Το κουδούνι χτυπά αχνά και μετά εξαφανίζεται.

Τα αυτοκίνητα οδηγούν με τον θόρυβο που παράγει η κίνησή τους σε βρεγμένο έδαφος, ένα όχημα σταματά, κάποιος περπατά, τα πουλιά κλαίνε, τα οχήματα οδηγούν ακόμα, πολλά βήματα, μετά ο τελευταίος ήχος, αυτός της σταγόνας νερού.

Αυτό το soundtrack αποτελείται από θορύβους οικείους σε νεαρούς μαθητές που θα είναι σε θέση να διατυπώσουν υποθέσεις που η ταινία θα επιβεβαιώσει ή θα ακυρώσει. Το δεύτερο μέρος μπορεί να προκαλέσει αμηχανία και καμία ηχητική ένδειξη, εκτός από την επίμονη βροχή, αναφέρεται με βεβαιότητα στην πραγματικότητα. Πού πήγαν ο περιπατητής, η γάτα, τα οχήματα;

Η εξαφάνιση αυτών των ηχητικών στοιχείων εγείρει το ερώτημα εάν σηματοδοτεί την εξαφάνιση ενός πραγματικού και οικείου κόσμου.

Ακούστε και αναγνωρίστε την προέλευση των ήχων στην εικόνα

Κατά τη διάρκεια της προβολής, με τους μαθητές, είναι ενδιαφέρον να συνηθίσουμε να διακρίνουμε:

. Οι ήχοι που ανήκουν στην αναπαριστώμενη πραγματικότητα.

(Π.χ.: η βροχή που βλέπω στις εικόνες).

Είναι ακριβώς αυτά που ακούμε συνήθως; Υπάρχει διαφορά

μεταξύ της συνηθισμένης εμπειρίας αυτών των θορύβων από τα παιδιά και της αποκατάστασής τους στο ταινία; Εδώ, οι ήχοι είναι ρεαλιστικοί, αλλά είναι η διάκρισή τους που τραβάει την προσοχή, τονίζοντας την πτώση μιας σταγόνας νερού για παράδειγμα.

. Ήχοι των οποίων η προέλευση δεν είναι στην πραγματικότητα που αναπαριστάται.

(Π.χ.: μουσική που κανείς δεν παίζει στην πραγματικότητα που αναπαριστάται).

Έτσι ο σκηνοθέτης πρόσθεσε αυτή τη μουσική. Είναι ενδιαφέρον να ρωτήσω γιατί ειδικά από τη στιγμή που, σε αυτή την ταινία, εμφανίζεται μόνο σε μια πολύ συγκεκριμένη στιγμή, εξελίσσεται από αργή σε γρήγορη και στη συνέχεια επιβραδύνεται ξανά. Οι μαθητές αναμφίβολα θα δουν ότι συνοδεύει το χορό των ιπτάμενων ψαριών, ότι ο ήχος των οργάνων είναι πολύ κοντά σε αυτό των σταγόνων βροχής.

Η μουσική συμπιπτει με την ονειροπόληση, με την κίνηση της φαντασίας που γεννιέται, προκύπτει από την παιδική εμπειρία της βροχής, που επιδεινώνεται από τη μοναξιά της αναμονής άεργος. Υπογραμμίζει τη μεταμόρφωση μιας πραγματικότητας που ωστόσο παραμένει η αφετηρία της ονειροπόλησης: ο πολύ πραγματικός ήχος της βροχής, που συνδέεται για μια στιγμή με το η καμπάνα της γάτας, γίνεται κρυστάλλινη μουσική. Το νερό γίνεται το όργανο του η μουσική και οι σταγόνες που πέφτουν αντηχούν σαν τις λεπίδες ενός ξυλόφωνου.

Για τους ήχους στον κινηματογράφο, μπορούμε να ανατρέξουμε στις σαφείς και εικονογραφημένες εξηγήσεις στον ιστότοπο:

<http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

Δείτε την ταινία χωρίς ήχο

Είναι μια άσκηση που ασκείται συχνά, που μας επιτρέπει να προτείνουμε ένα ή πολλαπλά soundtracks και ανάλυση πώς επηρεάζουν την υποδοχή της ταινίας.

Οι μαθητές είναι πάντα προσεκτικοί σε παραλλαγές στη σημασία και

συναισθήματα που γίνονται αντιληπτά σύμφωνα με τις επιλογές ο ήχος υλοποιείται.

Οι μαθητές θα κάνουν επίσης τη διαφορά μεταξύ μουσικής και ηχητικών εφέ.

Η ταινία του δικτύου

Παιδική λογοτεχνία

Υπάρχει πληθώρα έργων που ασχολούνται με την εμπειρία της βροχής.

Γιατί να μην επιλέξετε έργα που προσφέρουν ένα θετικό όραμα της βροχής;

Ποιήματα με θέμα τη βροχή...

"It's Raining", Les Ziaux, Raymond Queneau (1943), ένα ποίημα γεμάτο κέφι που οι μαθητές θα μπορούν να μιμηθούν ως νέοι Ουλιριέ. "Pluie", À la borde du temps (1984) και "Le loup vexé", Enfantasques (1974), Claude Roy, ποιητικά και διασκεδαστικά κείμενα. "Pluie", Les Stances, Jean Moréas (1899), οκτώ μελαγχολικοί στίχοι που μπορούν να απηχούν την ονειροπόληση του παιδιού. "The rain", The bias of things, Francis Ponge (1942), ασυνήθιστη υπενθύμιση που συνδέεται με ήχους και μορφές, σε ένα εξέλιξη κοντά σε αυτή της ταινίας.

"Κλαίει στην καρδιά μου", Ρομαντικά χωρίς λόγια, Paul Verlaine (1874). "Barbara", Στίχοι, Jacques Prévert (1946).

Κινηματογράφος κινουμένων σχεδίων

"My Neighbor Totoro", Hayaho Miyazaki (1988). "Ponyo on the Cliff", Hayaho Miyazaki (2008)

Χρώμα

"Rain, Steam and Speed", William Turner, 1844, Εθνική Πινακοθήκη, Λονδίνο.

"Rain on the city", Takeushi Seiho, μεταξύ 1864 και 1942, Musée d'Orsay, Παρίσι.

"Seascape Study with Rain Cloud", John Constable, 1828, Royal Academy of Arts, Λονδίνο.

Σύγκριση μεταξύ των έργων του Ιάπωνα ζωγράφου Hiroshige και των έργων που ενέπνευσε, των "ιαπωνικών" του Vincent van Gogh:

"Sudden shower over Shin-Ōhashi bridge and Atake", 1857, Hiroshige, United States Library of Congress and the

εκδοχή του Βίνσεντ βαν Γκογκ "Γέφυρα στη βροχή, μετά το Χιροσίγκε", 1887, Μουσείο, Άμστερνταμ.

"Σιτάρι στη βροχή", 1889, Vincent van Gogh, Μουσείο Τέχνης της Φιλαδέλφειας.

Sheltered from the Rain, Hanabusa Itchō, 1709. Μητροπολιτικό Μουσείο Τέχνης

Μουσική

"The drop of water" (Prelude opus 28 No. 15), 1838, Frédéric Chopin.

"Gardens in the Rain" (Εκτυλώσεις), 1903, Claude Debussy.

Ο Claude Debussy δήλωσε ότι είχε δει πίνακες του Turner στο Λονδίνο πριν συνθέσει αυτά τα Prints.

<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>

"Rain Tree, for two marimbas and a vibraphone", 1981, Toru Takemitsu.

Αυτός ο Ιάπωνας συνθέτης αφιέρωσε πολλά έργα στη βροχή, ιδιαίτερα τη δεκαετία του 1980. Αυτό, παίζεται με κρουστά, είναι "μιμητικό" και μπορεί να ξυπνήσει τη φαντασία των μαθητών.

<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>